

Azuřina skříňka

Pradávné dwemerské příběhy

Část XI.

sepsal Marobar Sul

Nchylbar v mládí vyhledával dobrodružství, a zažil jich spoustu, ale postupem času se z něj stal velmi moudrý a také velmi starý dwemer, který strávil celý život hledáním pravdy a vyvracením předsudků. Vynalezl mnoho věcí a formuloval celou řadu teorémů a logických hypotéz, které po něm byly pojmenovány. Větší část světa pro něj však stále představovala hádanku, a ze všeho největší záhadou byla podle něj pravá povaha aeder a daeder. Provedl v tomto směru rozsáhlý výzkum a nakonec došel k závěru, že většinu božstev si prostě vymysleli lidé nebo merové.

Žádná otázka však Nchylbara nesužovala tolik jako zjištění, zda má moc božstev nějaká omezení a jak tato omezení prozkoumat. Byly vyšší bytosti pány celého světa, nebo měly i nižší bytosti dostatečnou moc, aby mohly samy utvářet vlastní osud? Když Nchylbar zjistil, že se jeho život chýlí ke konci, rozhodl se, že tuto základní pravdu prostě musí zjistit.

Mezi přátele tohoto učenice patřil i chimerský kněz jménem Athynic. Když přijel kněz na návštěvu do Bthalag-Zturamz, Nchylbar mu řekl, jaký experiment se chystá provést, aby zjistil pravou povahu božské moci. Athynica to vyděsilo a prosil svého přítele, aby nechal tuto velkou záhadu být, ale Nchylbar byl pevně odhodlaný. Nakonec se kněz uvolil, že milovanému příteli pomůže, ačkoli měl strach, že z takového kacířství nevzejde nic dobrého.

Athynic vyvolal Azuru. Po obvyklém rituálu, při němž kněz prohlásil, že věří v její božskou moc, a Azura souhlasila s tím, že mu neublíží, vstoupil do komnaty, kde se vyvolávání konalo, Nchylbar s tuctem svých studentů a přinesli dovnitř velkou skříňku.

V naší zemi tě, Azuro, uctíváme jako bohyni soumraku a úsvitu a všech záhad a tajemství, řekl Nchylbar a snažil se hovořit tak laskavě a uctivě, jak jen to bylo možné. "Říká se, že tvé znalosti jsou naprosto absolutní."

To také jsou, usmála se daedra.

Pak tedy jistě víš, například, co je uloženo v této dřevěné skříňce, řekl Nchylbar.

Azura se obrátila k Athynicovi s nesouhlasným výrazem, ale kněz jí to rychle vysvětlil. "Má bohyně, tento dwemer je velmi moudrý a vážený muž. Věř mi, prosím, že jeho cílem není zpochybňovat tvou nesmírnou moc, ale předvést ji zde těmto vědcům a ostatním lidem své pochybovačné rasy. Snažil jsem se mu vysvětlit, jak je tvá moc obrovská, ale on je toho názoru, že potřebuje vidět její názornou ukázkou."

Pokud mám použít svou moc k tomu, aby rasa dwemerů dosáhla osvětlení, měli jste mi přichystat nějaký obtížnější úkol, zachmuřila se Azura, otočila se a pohlédla Nchylbarovi do očí. "Ve skříňce je květina s rudými okvětními plátky."

Nchylbar se neusmál, ale ani se nezamračil. Jednoduše otevřel skříňku a ukázal všem, že je prázdná.

Když se studenti podívali na Azuru, byla pryč. Než bohyně zmizela, zahlédl Athynic na okamžik výraz její tváře a vyděsilo jej to natolik, že hrůzou oněměl. Uvalila na ně kletbu, tím si byl jist, ale mnohem krutější pro něj bylo to, co se z této ukázky božské moci dozvěděl. Také Nchylbar byl pobledlý, sotva se držel na nohou, ale ve tváři se mu nezračil strach, jen vytržení. Byl to úsměv dwemera, jemuž se podařilo prokázat pravdu, která byla dosud pouhým podezřením.

Dva ze studentů ho podepřeli, další dva nabídli pomoc knězi a všichni odešli z komnaty.

Dlouhá léta jsem studoval, provedl jsem celou řadu experimentů, naučil jsem se bezpočet jazyků, a přece jsem se nakonec dozvěděl pravdu díky schopnosti, kterou jsem si osvojil jako chudý mladík, jenž si dokázal vydělat sotva na něco k jídlu, zašeptal učenec.

Když ho studenti vedli po schodech nahoru do ložnice, vypadl mu z rukávu objemné róby jeden červený okvětní lístek. Nchylbar té noci zemřel, ale ve tváři měl výraz naprostého klidu, jaký přinášejí znalosti a uspokojená zvědavost.

Poznámka vydavatele:

Toto je další příběh nepochybně dwemerského původu. I zde se jednotlivé verze liší v důsledku rozdílného překladu, ale příběh samotný zůstává stejný. Dunmeři mají podobnou zkazku o Nchylbarovi, ale v dunmerské verzi Azura trik rozpozná a odmítne proto odpovědět na otázku. Pak zabije přítomné dwemery za jejich pochybovačnost a dunmera prokleje, neboť se dopustil kacířství.

V aldmerské verzi Azuru neošálí prázdná skříňka, ale skříňka, v níž je koule, která se nějakým způsobem změní na plochou destičku. Aldmerská verze, která je o něco bližší původní dwemerské, je samozřejmě mnohem méně srozumitelná. Je možné, že toto "eskamotérské" vysvětlení vložil do příběhu Gor Felim, neboť je známo, že Felim měl s podobnými triky vlastní zkušenosti a používal je ve svých hrách, pokud neměl k dispozici skutečného mága.

Ve verzi Marobara Sula je zachována pouze postava samotného Nchylbara, který zde představuje celou řadu "dwemerských" charakteristických vlastností. Jeho skepticismus sice není tak absolutní jako v aldmerské verzi, ale je zde představen jako kladná vlastnost, ačkoli přivolá kletbu na všechny dwemery i na nejmenovaný rod, z něhož pocházel ubohý dunmerský kněz.

Ať už je pravá povaha božstev jakákoli, a bez ohledu na to, zda dwemer v tomto směru měl či neměl pravdu, nabízí tento příběh možné vysvětlení, proč trpaslíci zcela zmizeli z tváře Tamrielu. Nchylbar a jeho studenti sice neměli v úmyslu rozhněvat aedry a daedry, ale jejich vrozená nedůvěřivost je nespornou urážkou božského řádu všech věcí.

Skyrim.4fan.cz